

Bezinning 635: Voor God is niets onmogelijk

Genesis 18,1-15 = 16° zondag C-jaar (verzen 1-10a); 12° week oneven jaren zaterdag ¹

Het Woord

De Heer verscheen opnieuw aan Abraham, bij de eiken van Mamre. Op het heetst van de dag zat Abraham in de ingang van zijn tent. Toen hij opkeek, zag hij even verderop plotseling drie mannen staan. Onmiddellijk snelde hij de tent uit, naar hen toe. Hij boog diep en zei: 'Heer, wees toch zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal wat water voor U laten halen zodat U Uw voeten kunt wassen, maak het U hier onder de boom intussen gemakkelijk. Ik zal U ook iets te eten brengen, zodat U weer op krachten kunt komen voordat U verdergaat. Daarvoor bent U immers bij Uw dienaar langsgekomen?' Zij antwoordden: 'Wij nemen uw uitnodiging graag aan.' Abraham haastte zich naar de tent, naar Sara. 'Vlug,' zei hij, 'drie schepel fijn meel! Maak deeg en bak brood.' Daarna snelde hij naar de kudde, zocht een mooi kalf uit dat er mals uitzag, en gaf dat aan een knecht, die het onmiddellijk klaarmaakte. Hij haalde boter en melk, nam het gebraden kalf en zette alles aan zijn gasten voor. Terwijl zij aten, bleef hij bij hen staan onder de boom. 'Waar is Sara, uw vrouw?' vroegen zij hem. 'Daar, in de tent,' antwoordde hij. Toen zei een van hen: 'Ik kom over precies een jaar bij u terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.' Sara, die in de ingang van de tent stond, achter de man, hoorde dat. Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen al ver achter haar. Daarom lachte ze in zichzelf. 'Zou de liefde voor mij dan nog weggelegd zijn?' dacht ze. Ik ben immers verwelkt, en ook mijn man is al oud. Toen vroeg de Heer aan Abraham: 'Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen? Is ook maar iets voor de Heer onmogelijk? Op de vastgesteld tijd, over precies een jaar, kom Ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.' Geschrokken ontkende Sara: 'Ik heb niet gelachen.' Maar Hij zei: 'Ja, je hebt wel gelachen.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Al onmiddellijk verneemt de lezer of toehoorder dat het God is die Abraham bezoekt. Ook op het einde wordt de Heer uitdrukkelijk genoemd. Maar tegelijkertijd blijkt het over drie mannen te gaan. We weten dat de twee anderen engelen zijn (Genesis 19,1).

God komt op bezoek bij Abraham op een heel gewoon ogenblik, te midden van het dagelijkse leven, op het midden van de dag. Niets wijst erop dat God komt. Hij kondigt zich niet aan. Het is

---

¹ Groot-Bijgaarden, 15 februari 2017.

bloedheet en Abraham neemt een siësta. Plots is God daar. En ja, Abraham is alert genoeg om God direct te herkennen. Hij spreekt de bezoeker immers aan als 'Heer'. Hij stelt een veelzeggend gebaar: hij buigt voor God ter aarde. Het is ook een sprekende liturgische gebedshouding.

Abraham getuigt van overvloedige gastvrijheid, een grote waarde in de cultuur van toen. Er waren weinig plezierreizen. Bijna allen die reisden, deden dat uit noodzaak. Ze konden onderweg rekenen op de gastvrijheid van velen. Ze moesten zelfs behandeld worden als de heer des huizes en bij hun afscheid moesten ze niet bedanken voor de gastvrijheid.

Abraham doet meer dan hij belooft. Want over het vlees sprak hij niet. Misschien uit vrees dat de gasten zouden zeggen: 'Doe zoveel moeite niet.'

Terwijl de gasten eten, blijft Abraham bij hen staan. Eigenlijk moest hij aan het hoofd van de tafel zitten, maar hij is de dienaar die goed oplet of de gasten niets tekort hebben. Hij is de wachter bij de Heer. Het is mooi als omschrijving van wat geloven is: 'Bij de Heer blijven staan.'

Dan pas openbaart de Heer de reden van zijn bezoek. Ze zijn niet op doorreis, maar komen voor Abraham en Sara. Sara zal een kind baren. Zij die negentig jaar is. Mensen weten dat het niet meer kan. Hij is negenennegentig jaar. Het is onmogelijk. En juist daarom beslist de Heer hun een kind te schenken. Met het kind, Isaak ('men lacht'), zal iedereen weten dat God alles te maken heeft met zijn geboorte.

De Heer blijkt geen informatie nodig te hebben voor zijn kennis. Eerst weet Hij dat de vrouw van Abraham Sara heet. En dan weet Hij dat Sara in haar binnenste en dus in het verborgene lacht. Zelfs als ze het loochent, blijft Hij beweren dat ze gelachen heeft.

Het lachen van Sara getuigt van ongeloof. Dat ongeloof tracht ze te verbergen met een leugen. Maar het lukt niet. De Heer ziet in het hart, in de binnenkant van de mens. Zoals de psalmist bidt: 'Heer, U kent mij, U doorgrondt mij.' (Psalm 139,1b).

De sleutel van het verhaal is deze uitspraak: 'Is voor de Ene een woord te wonderlijk?'² Hij is de Schepper van hemel en aarde, van heel het heelal. En Hij zou geen nieuwe mens kunnen scheppen, ook als dat op basis van de menselijke kennis niet mogelijk is? Ja, midden de woestijn, midden de dorheid, midden vastgelopen situaties schept God altijd weer nieuw leven, nieuwe toekomst, nieuwe hoop.

Het Woord in mijn leven

Hoe groot is mijn gastvrijheid, ook voor vreemden? Blijf ik alert en dienstbaar 'bij de Heer staan'? Weet ik dat de Heer mij kent en doorgrondt? Geloof ik dat God elke vastgelopen en dorre situatie kan openbreken en hoop en nieuw leven geven?

---

² Naardense Bijbel (2014).

Bidden met het Woord

Ene God en Schepper,
U bezoekt de mens
altijd weer opnieuw.
U wilt bij ons te gast zijn
om onze Heer te zijn.
Wij mogen Uw dienaren zijn:
wat een gunst en eer!
Uw bezoek is altijd vruchtbaar.
U opent onze woestijnen
tot nieuw, fris leven.
Wat voor ons onmogelijk is,
is bij U zelfs evident.
Blijf leven en hoop scheppen
in onvruchtbare situaties.
En geef dat ik bij U blijf staan,
aan Uw kant, trouw en volhardend,
mijn hele leven lang. Amen.

© Eric Haelvoet 2017